

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractatus aliquot in libr. de generatione et corruptione -
Cod. Ettenheim-Münster 163**

Dilingae, 1624

Pars I. - De naturae entis

[urn:nbn:de:bsz:31-114256](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114256)

Tract VIII Part I Sect I
TRACTATUS I
 De Ente in Communi

Ens hanc
 tot sumit in
 genere et in
 sp^{ie}

Ens cum sit obiectum metaphysicum in eâ spectari
 debet sive generatim, sive et aliquo modo specia-
 tim, unde et diximus daturus nos in metaphy-
 sico geminum quendam tractatum quorum unus ens
 in soi. discutiat, alter a. ens aliquod in specie quod
 quidem notissimum est, et nobilissimum, videlicet ens
 immortale ubi prout comprehendimus, et Angelos,
 ad applicationes u. entis in soi sufficientes ea, quae
 de ipsis natura et passionibus traduntur.

PARS I
 De natura Entis

Ens latissime. patet, et nam proinde eius applica-
 tiones sunt quae latissime et in rebus reperitur, a Gorgonio
 vero potiora per aliquot sectiones, nam quae hinc
 deinde possunt de predicamentis in quae ens distri-
 buitur, et ubi habuimus h. e. sufficienter in logica
 inchoata iam sumamus a conceptu entis

SECTIO I
 De conceptu Entis

Ens aliquando sumitur ut nomen aliqui ut partici-
 pium, pro cuius modo abstrahit ab existentia rei, adeoque
 ut sic fit predicari de rebus et in existentibus, nam

- u. g. tritici, aut ce natus lapidum emine, confusi
 apparet, per modum unius in se ipsa tñ nihil est
 diversam ab oibus et singulis granis, aut Lapidibus,
 pari namq; ratiōe univulū oib; Entiū. Itā propo-
 situs intelligitur confuso instar unius, qui tñ a singu-
 lis entibus non est aliquid in se distinctū nec
 absurdū videri debet, ut notat Marc. in log. de
 anteprec. d. 2. q. 1. unū compositū ex multis
 granibus esse sapiens. Ens per singulos n. gradus
 est in diversis ratiōis. 3° analogo part quod solū
 nomen eō est, atq; unū ipsa uero ratiō seu con-
 ceptus obiecti unū alio modo diversus, sed Ens est anā-
 logum q. eius conceptus erit aliquo modo diversus,
 ita ut diversitatem quandam includat, diversi-
 tas a. n. est nisi inter oppositas differentiā q. de-
 bent in conceptu. Entis includi aliqua differentia
 quia uero nomen. Entis est uniuersalissimū, debet
 includi differentia oium Entiū n. est. n. ratiōe cur una
 potius, qm altera includatur q. conceptus Entis
 n. est unū, qui abstrahat ab oibus inferioribus.
 4° n. ut fieri soe ut formam conceptus Entis,
 qui n. includat differentias substantia et accidentis,
 nam quilibet substantia et Accidentis differentia uel
 Ens, uel est nihil n. est nihil ut per se facile
 constare pot q. includitur in conceptu Entis
 n. Ens debet in conceptu. Entis aliquo modo compre-
 hendi. 5° si conceptus Entis esset unū obiecti
 n. includens differentias substantia et Accidentis,
 tñ esset conceptus uniuersus, is. n. n. includit differen-
 tias quoru inferiorū, atq; fm Aristem 3. Met. t. 1. r.
 et alibi conceptus Entis non est uniuersus q. 6°

De conceptu Entis

si illa ratio conc in Ente abstracta heret ab inferioribus
 ta' deberet p'oe contrahi per differentias aliquas
 ad hoc vel illud ens, quae differentia ante illud
 ens deberent aliquo modo distingui a' ratio' Entis,
 nihil n. contrahit scriptam, illae igitur differentiae
 deberent esse aliquo modo n' p'ntia, adeoq; nihil
 quomodo in alijs ab Ente different? esse a. nihil
 p'p'oint, et si dicatur entia quomodo contrahent
 Entia, nisi et seipsas contrahant? quidquid enim
 habent differentia ista quod reale est, illud intun
 scia et essentialiter est ens, multo a. aliter res se
 habet in animali u. g: uideamus n. clare quomodo
 animal contrahatur p' rationalitatem, ut fiat homo,
 p' hinnibilitatem, ut fiat equus, p' rugibilitatem
 ut fiat leo @ quia rationalitas, hinnibilitas, ru
 gibilitas @ simpliciter n' includuntur in animali
 go sophys. in .i. se. sp' ait summa genera nihil
 habere conc prater hoc nomen ens, et Arist. 3. phys. 4.
 uult substantia et quantitati nihil esse commune
 adde quod summa genera dicantur primo diuersa a.
 n' igitur datur in illis aliquid conc sup'ius.

9°

Notatio

Suar. in Met. d. 2. docet (conce
 ptam, qui respondet hanc nomini ENS esse unum
 praecise ab alijs conceptibus oiam Entium particula
 iu', nam audita uoce ens formamus unum aliquem
 conceptum, qui praecise representat ens in communi
 n' a. qui representat ullum ens distincte in particu
 lari, adeoq; neq; substantiam, neq; accidens, sed q' non for
 mari conceptum, qui praecise praecisione adaequa
 ta et perfecta representet ens quodlibet, licet in a
 daequata quadam, ut ex infra h'pendijs melius intelli
 gatur, quod si dicat fieri p'oe ut quis certo cognoscat
 aliquid esse ens, respiciat tñ an sit substantia an accidens

concepcio sua
 entis unum est hoc

solus ad
 praecise

14 Tract 1 Part 1 Sect 1

promulgat, conceptus eodem abstractere ab inferioribus, nam quantitatem ut quod nouimus esse ens, ita intellectus, et uoluntatem nescimus tamen certo utrum eiusmodi sint aliquid distinctum ab ipsa substantia, cui attribuentur, similiter aliquid de facto dubitarunt utrum deus esset creatum quid de increatum nec tamen dubitarunt utrum esset ens quod aliquid est conceptus entis, et aliquid quod creati et increati & nescimus quod an sit substantia distincta an uero accidens, et de his modis uicini tamen confusi et distincti, denique licet quibus hoc sit commune quod habeant substantiam aptam existere, adeoque in hac ratione conueniant omnia substantia, tamen non est communitas quaedam, quae sit fundata in aliqua unitate formali, perfectio abstracta, hibili.

Conclusio Ens non dicitur unam rationem omnibus inferioribus eodem, et ab omnibus distincta, sed omnia in unum confusa, nec uniuersi de suis inferioribus predicari potest, quae conclusio sequitur ex prioribus.

Ens non uniuersi
de inferioribus
suis predicari potest

quod non
entis concipiunt
aliquid reale

Notatio Proprietas, et confusio nomine entis indicatur id, quod potest existere, siue sit substantia, siue accidens, perinde fore, atque ex duobus metallis liquefactis et in unum confusis fit mixtura aliquod confusum, quod nec distincte est alterutrum nec distinctum utramque, nec aliquid ab utroque abstractum, sed confusum quasi utramque, ut cum ex auro et argento fit quod electrum appellant. Itaque ens non est gradus ex natura rei distinctus, fundatus in aliqua peculiari unitate formali, nec est simpliciter aliquid absolutum, nec simpliciter aliquid respectiuum, distinctum et determinatum, sed utrumque confusum, distinctum, et indeterminate, nec praeerea est genus uniuersi

De Ente in communi

15

ad decem predicamenta ut in logica indicavimus, imo est analogus respectu entis creati et increati respectu substantie et accidentis, eo quod in modo spiritus diacia habeant aliqualem similitudinem et proportionem nec refert quod dicitur dici solet finiti ad infinitum nulla est proportio, quamvis non sit proportio inter has quatenus talia sunt, est tamen aliqua sub conceptu, quoniam communiori, qui abstrahit imperfecta seu confusa aliquo modo a finito et infinito, quae sunt imperfecta abstractio non debet simpliciter negari in conceptu entis, potius analogia respectu dei et creaturae et et dei attributionis creaturae. n. est eius per participationem dei, sicut et accidentis dei eius, vel potius entis eius respectum ad substantiam, cuius spe naturaliter subsistit.

Notatio

ad plenioris conceptus entis intelligentiam advenit hic sit re aliqua posse a una quae ab illa non concipi inadaquate et imperlimis, eodem modo illud ita concipit in re una quae a ratione per obiectum ut id quod concipitur habeat se per modum partium, cuius alia perfectione, quae est in re, quam non concipit sine deinde partes illas reuera separari queat ab invicem, sicut n. queant, exempli gratia considerat quis octo gradibus coloris, n. dantur de n. considerat huiusmodi aut in hoc animalitatem sine rationalitate et promde ut aliquid cogitatur per modum partium neuter illorum conceptus obiectivo. n. neque sit q. hunc intelligitur, neque alter, q. remanet intelligitur, debet in altero essentialiter innotari, sed potius debet esse ultra rationem prius conceptam, atq. hanc a partem pellatur perfecta per accidens, seu abstractio conceptus in unius gradus coloris n. in voluit omnes octo gradus, aut conceptus animalitatis actu includit rationalitatem.

Tract VII Part 1 Sect 11

deinde concipitur aliquid ita ut nulla ratio, seu perfectio sit in illâ re, qua non concipitur, quamvis non concipiat in omni modo sua cognoscibilitatis, sed tamen in aliquem, hoc pacto semper in, quod remanet cognoscendum aliquo modo acta includitur in illâ ratione cognita, licet non includatur in omni modo cognoscibilitatis, exempl. gratia in homine sunt multa res obiective cognoscibiles, puta quod sit substantia quod vivens, quod corpus, & hoc a. omnes rationes in eo conveniunt quod sunt entia, proximè, entis nomine significantur, quamvis non in omni modo cognoscibilitatis sua, ita igitur dicitur illas ita uno conceptu concipere ut confusa quidem omnes significet, distincte vero nullam ex inferioribus.

SECTIO II^a

De existentia et Essentia

Deo sunt potissima, qua de existentia et essentia quæritur, quomodo existentia differat ab essentia, & quomodo distinguantur gradus essentialitatis, quæ sit sua, respondebit conclusio, et quidem de existentia præponimus, quia magis obusa, et quasi in oculis incurrens.

Existencia in se nihil est aliud, quam ab essentia eius, non in esse hinc.

Conclus I Existencia in se differat ab essentia solâ ratione, in creaturis a. videtur differre realiter formaliter sine ex nâia rei, pro applicatione et comprobatione, conclusio sit

Existentia qd sit

Notatio I Existencia generatim est et loqy S. Th. 1. p. 1. q. 3. a. 7 in corpore actualitatis nâa per quam actus in rebus constituitur, vel quo

De existentia et essentia 57

res q. habet formaliter esse actu in se à parte rei pro
ut nimirum esse in se contra distinguitur ab esse in
causa, quo pacto convenit et existantia ipsi deo qui est
metaphysica contemplationis, alias de existentia
creaturarum duntaxat loquendo tradit Suarez disp.
51 s. 7. n. 6. esse id quo formaliter et immē-
diatē entitas aliqua constituitur extra suas causas.
Vaeq. 3. p. disp. 72. n. 19. putat existentia esse
relationem dependentiam a deo, verum hac ratione
existentia minus late sumitur, nec deo competit,
deus n. a nullo dependet, item in creaturis rela-
tio dependentiae fundatur in actione deus productivā,
adeoq. supponit actionem et consequenter finem actionis,
qui est res existens; Molina q. p. q. 3. a. 4. disp. 2.
habet existentia nihil esse aliud, quam verum de
ratione verum si proprie loquamur res n. censet
durare q. instanti, ut q. instanti existat, adde
quod in deo soleant rari distinguere et separari tra-
ctari existentia et duratio, multo igitur magis
distinguetur hac in creaturis, ut ideo in ente sim-
plicissimo, quale deus est. discriminare solamur
quod in rebus creatis distinctionem respice licet,
hoc refert, quod aternitas ut Mol. respondet pter
existentia in cui dicat negatione principij et finis,
quia aternitas tractatur à Theologis distincte
ut negatio ipsa, sed ut aliqd. positivum, et ipsa
deus duratio q.

Notatio de deo q. quod in conclusione de
primis d. docent existentiam eius differre ratione
ab essentia n. ut aliqd. totaliter dixerent, sed ut inclu-
dunt ab includente, in conceptu n. divina essentia includit
quidem existentia sed n. sola verum alia praeterea.

1670 Antonia 204
Littera ad Essen-
tia ut includat
ab includent
te.

De existentia et Essentia 59

mere possibilis utiq; n̄ p̄t agere, quod experientia
p̄t nemo n̄. à seculi possibili est percussus, aut ab
igne possibili combustus, unde consequitur de Ens pro
ter se n̄ habere existentia ab extrinseco, cui à se non
habeat nec formaliter, nec effectivi

Notatio 3 de rebus creatis diximus distin
qui existentia ab essentia realiter formaliter sive
p̄ n̄a rei, neg. n̄. est modus proprie dictus, s̄o nul
ti sic appellant modus n̄. in existendo dependet à modificato
p̄ n̄a prius existit modificato, et deinde perim m̄
modus, sed existentia non existit posteriori n̄a, quam
essentia, sed prius cui formaliter tribuat existere
ipsi essentia, est igitur gradus quidam vel substantialis,
vel accidentalis, prout fuerit essentialis ratio, anim.
per se conficiens, cui essentia, alioq; nihil existens pone
atur in predicamento quod n̄ uti admittere, utrius
existentia p̄t appellari quidem Logicus, seu predicabile
i. contra essentiam subiecti constitutum, componitur a. ex
partialibus existentibus gradus sicut n̄a ex gradibus
et docet Mol. Caterum quod existentia se discrepat
ab essentia est multorum opinio doctorum opinio, puta
Alberti magni, S. Th. S. Bonav. Scoti, ut pleriq; citant
Caiet. Fovlar. Aquin. Richard. Capreol. Henrici Ja
uelli, Molina, Fontes Corimb. contra Nominales, quos
t̄n seq̄t Vasq. et Suarez. Licet Met. 21. sect. 6. n. 13.
qui quidem ambigunt satis aliquibus loq; uti, ait n̄. si
comparatur essentia potentialis (quam putat nihil
esse) cui existentia distingui ut Ens actu ab Ente
pot̄, si u. comparatur essentia actualis t̄ esse ipsa
existentia uerba sermo est de essentia potentiali qua
actu si nihil esset sine dubio realiter ab existentia
discreparet tanquam n̄ Ens ab Ente qui n̄. dicit n̄
ens et Ens esse idem? Itaq; sententia n̄a probari

My
p̄t
n̄
ab
realiter

Existentia se
discrepat ab
Essentia.

20 Tract 1 Part 1 Sect 11

pbe 1° p^o si existentia n^o distingueretur ab essentia, tunc creatura existeret actu q^o sua essentia, consequenter essentialiter, unde sequeretur creatura n^o esse et semper existeret, quod n^o alicui competit per essentia, id n^o esse et semper competit, sequeretur item nunquam vere dici posse essentia non existit, quia nunquam vere negatur de aliquo diu existentia. 3° id quod de creatura predicatur contingenter non est essentia creatura, sicut facile per se patet, sed existens predicatur de creatura contingenter, cui potest esse verum et falsum.

pbe 2° 4° ad 3° essentia, quae est mere possibilis et essentia q^o actu existit distinguuntur inter se realiter q^o actus eodem modo distinguuntur essentia et existentia quo tres eandem n^o discrepant duo quoad realiter debent habere aliquod reale principium distinctionis in proprio,posito s. n^o potest aliud assignari, quam existentia p^o actus, quia cum unus a parte rei n^o est alterum tunc illa realiter distinguuntur fieri n^o potest ut unus n^o sit nisi distinguatur, sed essentia mere possibilis a parte rei n^o est essentia actu existens, siquidem mere possibilis dicitur quae potest existere, sed non dicitur tunc existit q^o essentia mere possibilis et actu existens realiter inter se distinguuntur. 4° id ad quod essentia est in p^o n^o est ipsa essentia nihil. n^o est in p^o ad seipsum, ut nihil in eodem genere sit actus et p^o, sed existentia est id ad quod essentia est in p^o, eius n^o dicitur quod potest existere q^o existentia n^o est ipsa p^o, adde actus, ubi dicitur. Arist. q. 1. 2. sol. 1. 7. dicit aliud esse quid sit homo, et aliud hominem esse, et t. 1.

subintellige existentia
 contra sententiam
 obijciat 1°

Notatio 4° contra sententiam n^oam de distinctione reali existentiae ab essentia obijci potest q^o ea quorundam ab altero separari n^o potest ita ut separabim existent

De existentia et Essentia 21

n^o distinguuntur realiter, sed essentia et existentia ita se
habent q^o q^o neg. imprimis maiorem n^o ad realem Solutio
distingtionem requiritur cuiusmodi separabilitas, deinde ne
gari se forte potest minor, nam licet essentia n^o possit exi-
stere, sive si existentia sit in existentia sine hac vel illa
existentia quod ad reale dixerimus, satis est constat ex
ubi quod sita constituitur creatura ut sine omni ubi
esse illa non possit, quavis sive quolibet determinato,
nihilominus n^o ubi realiter dixerat ab ubi. Sed di-
ces qualiter essentia est determinata ad unam certam
existentiam q^o n^o sit per plures successive existere
n^o essentia indifferens est ad plures existentias n^o poterit
produci, cui non sit ratio, cur potius cui hac, quam cu-
illa existentia producat, sed facile responderi
potest in cuiusmodi res quasi dubijs intervenire posse de-
terminationem sicut tanquam supremi rerum gubernato, 2°
vis 3°. Ess actus et res existens n^o differunt inter
se q^o nec essentia actus, et existentia differunt, cuius
dub quaedam concreta sunt idem formaliter, et abstr-
cta ipsorum erant idem formaliter, q^o posse totum Solutio 1^a
transire si loquamur de ente actu formaliter ut sic
ens n^o actu idem includit existentiam, inde et plerumq^{ue}
quae affert Suarez. disp. 31. s. 6. n^o unum obviare nra
sententia, ipse n^o loquitur de actuali essentia, ut sic
reduplicatiue, hic a. sermo est de potenciali, vel et
de existente, sed specificatiue q^o neg. consequent, Solutio 2^a
quia semper quocumq^{ue} concretum, predicatur de con-
creto et abstracto de abstracto dici potest, animal item
rationale et compositum ex corpore et anima rationali
n^o differunt n^o t^uo ideo animalitas est corpus, et ra-
tionalitas anima. 3° si essentia, et existentia in re 3
distinguantur. t^uo erit vera et realis compositio inter
illas, q^o utraq^{ue} reorsim accepta erit in actu.

22 Tract 1 Part 1 Sect 11

Solutio 1^a composito n. fieri n. potest nisi inter entia acta alia
 & 1° neg. alteram sequentem licet n. ad compositio-
 nem requireretur. ut utruq. componens esset ens
 actuale n. requireretur sicut ut unum quodq. seorsim
 acceptu per se esset ens actuale, sed sufficeret unus per
 se talis esse et alterum per illud exemplum dari potest
 in corpore. quanto, nam et corpus quantum est et ipsa
 quantitas est quanta, sed hoc per se corpus a. per illa
 de igitur essentia et existentia una entia acta, sed

Solutio 2^a existentia per seipsam essentia vero per existen-
 tiam. & 2° negari potest quod ad omnem realem com-
 positionem exigatur ut utruq. componens sit ens actu,
 quodcuq. n. continuatur componunt unum totu, et si
 n. semper sunt entia actualia, ut fit compositio,
 sicut apparet in verbis successivis, puta in nota, et
 tempore & quoru partes simpl non existunt,
 sed cui prior est in actu posterior tunc est in pot

4° 4° si essentia existat per diversam existentiam
 tunc ipsa quoque existentia deberet existere per di-
 versam existentiam, sed consequens est absurdum
 5° & minus facile potest daretur n. alia processus
 in infinitum sequitur illa existentia vixens de-
 beret existere per aliam existentiam et sic deinceps
 maior a. sibi quia argumenta que superioribus allata
 sunt pro distinctione essentia, et existentia aequi-
 procedunt de existentia, nam 1° si n. existeret existen-
 tia per distinctum. gradum existentia tunc per se
 et man essentia adeoq. semper, et nullo existeret quod
 falsum est, sape n. perit et corrumpitur existentia
 puta bonis equi lectis & 2° existentia mere possibilis
 et actualis distinguantur a parte rei, quia potest de a

De Exist. et Essent

23

in eis negari dicendo u. g. existentia mere possibilis
n' est actualis, ut ipsi se termini indicant. 3° existentia
existit contingenter, aliqui n. n' existit. 4° id est possi-
bilis existentia existere ante antiquam fiat erit in
potentia ad actualem existentiam, nihil a. a d
suisum est in potentia; Denique n' existentia p seipsa
et existere, cui n' est possit existere per seipsa essen-
tia: hoc argumentum habet eare difficultatem, ut in
n' tam oppugnat sententiam in conclusione data, quae
rationes, quibus ea sententia com probatur, itaqz si quis
aliud offerret fundamentum, nihil officeret, utrimqz
pro defendendo et rationibus uariis dantur solutiones:
aliqui negant existentia esse in pota, seu mere possibi-
lem, sed essentialiter esse in pota ad existentia, sed non
apparet quomodo hoc probabiliter negari queat: quia
si essentia est possibilis ante quae sit existentia, quoz ipsa
debet esse possibilis antequam sit, illud n. possibile non
est, cuius existentia n' est possibilis, item existentia est
eius q. habet essentialiter perpetua, sed n' semper actualiter
q. possibilitatis, alij uero concedere ipsa existentia exis-
te. per existentia quazda distincta, sed ita procedit
sane argumentum de secunda existentia et alijs deinde
sequentibus in infinitum, si n. secunda existit per seipsa
cui n' est q. alij dicunt existentia non existere,
neqz per se, neqz per alia existentia, sed esse id, quo
aliud existat, sicut albedo n. q. n' est alba sed est id
quo alba est alba, uerum hi non unum fati probabiliter
hoc locere nam omne ens existit uel fit existere exi-
stentia a. est ens q. existit uel fit existere deinde
n' uicatur hoc ratione argumentum, licet n. dicamus
existentia esse id quo aliud existit, hi interdum actu
est id, quo aliud existit interdum solum potentia,
proutqz difficile est dicere per quidnam fiat actu id

solutiones

soluto 1^a

quo alioquin existit cu' arte fuerit solum in potentia. Quare
 dendum ad primam quod retrogetur negando quod pra'
 cūe per suam ^{essentiam} existentiam sed requiritur ad factualem
 existentiam aliq' extrinsecum n' in dno in qua essentia
 adhaeret essentia rei alterius cu' n' existere n' possit
 nisi actuando aliam essentiam, cui coexistat hoc ipso quod
 essentia illa n' nro existit, nec ipsa existentia nro exi-
 stet quod declarari queat ex illorum opinione qui
 relationes a fundamento n' distinguunt atq' aiunt
 fundamentum per sua essentia respiciere aliud et tamen
 n' semper aut nro respiciere cum n' semper sit aliud
 quod respici potest. ad 2^m negatur an' et facta deinde
 consequentia ad hoc n' ut de se inuicem negentur. suffi-
 cit quod unum habeat conditionem extrinsecam ad altero
 mixandū requisitam, alteru' a. n' habeat, nam actu'
 alij existentia officit aliquam essentiam, illamq' actu'
 at, idē et ipsa est actu, possibile vero existentia n'
 actuat essentiam ideoq' nec ipsa est actu, porro conse-
 quentia superior facta de essentia ab existentia n'
 ferens n' similiter negari potest nam si essentia per
 seipsam existere nihil dicit extrinsecum, quoniam
 existere, quia n' ordinatur ad aliud actuandū.
 ad 3^m negatur conseq. contingencia namq' provenit
 a conditione extrinsecā contingente, qm n' existentia
 sola n' potest existere, sed inter modorum nro aliud
 officiat et existere faciat si illud aliud contingen-
 ter existit per consequens et ipsa contingenter
 existit. ad 4^m dicitur existentiam possibilem n' esse per
 se et directe in p'ia ad seipsam actuandam sed
 ad actuandam essentiam, quod dum facit ipsa simul
 nro existit. ad ultimum per rationem disparitatis

2^a3^a4^a

De existentia et Essentia 25

esse, quod in omni re generari videtur, sic tandem ad aliquod
 primum, quod per se tale sit, et cuius participatione ca-
 tera fiunt talia, nam substantia u. q. est in loco per
 ubi ubi a. per se ipsam, hinc non efficitur per actionem
 ubi u. per se ipsam, hinc et sic videtur per unionem
 vero vero veritate q. est in existentibus creatis descendere o-
 portet ad aliquod per se existens, n. eo tui sensu, quo sub-
 stantia dicitur per se existere. i. independentem a subiecto,
 aut supposito, sed formaliter per se n. per superadditam
 existentiam, atq. hoc denique est existentia.

Notatio *¶* Hic res hic utrum res existere possi-
 biles sint ex se, an vero habeant hanc possibilitatem a deo
 acceptam? *¶* possibile dupliciter nominari potest ut tradit
 Vasq. et Suarez. d. 1. p. 1. q. 1. n. 10. p. 1. positivae, seu
 per denominationem extrinsecam ad aliquod p. actum
 a qua potest fieri. 2. negativae ab intrinsecâ n. repugnantiâ
 ad existendum, iam igitur priori modo res dicuntur
 possibiles a divina potentia, posteriori a. modo dicuntur
 possibiles ex se et sua essentia, et quasi ratione prius, qua
 cogitatur h. res posse fieri, alioq. n. n. esset ratio, cur hoc po-
 tuit fieri posset a deo, quod illud, cu. ex parte h. res n. sit
 aliquid impedimentum, ipsius quippe potentia infinita e. debet
 q. h. aliquid ex parte subiecti nimirum possibilitatem, sive
 talis essentia, qua n. involvat contradictionem, quam
 vocant potentiam obiectivam, seu logicam, quia n. sit
 aliquid a parte rei ita existens prius potentia h. res sed
 obiective in intellectu, sicut entia logica puta velle
 nihilominus h. h. res n. facit solam existentiam, veram
 et essentiam hoc ipso quod illi tribuat existentiam, et ex
 mera possibilitate in actu quasi extrahat, quam vix
 a. essentia n. res producta. sic res reale, si tamen h. res
 cum creat efficitur ex nihilo, sicut n. res cum sit et non
 naturaliter pro existentia et participatim pro contenta, ita et
 n. res, seu nihil sumi potest et pro n. existentia, et pro n. existentia

pluribus

De Exist. et Essentia

humanam non est modus aut aliquid modale, sed est ens
 perfectissimum, ipsa nimirum existat, ac consequenter
 substantia creatura, vel u' est ens modale, de quo infra
 uel u' ut terminare nam alterius rei et ple potentia
 absoluta quod multi e Theologij asserunt 3. p. q. 3. a. 1.
 cui u. accidens conseruatur sene in hatione n' epistit p mo
 du' alterius rei, sed per se, quamvis ab in hatione distin
 ctum, unio uero talis est modus ut nro respiciat duo, q'
 uniat et conuergat, nec sice illis epe possit, existentia uero
 non est talis.

Conclus Σ Gradus egentie qui in sola p'cedi gradus
 cantati sibi sunt subordinati, et distincti conceptibus clari
 reorsim concipiuntur u: q' gradus substantia, corporis, mentali a utq'
 uientis, animalis ad a parte rei ante omne operatione, p'cedit in illis
 formaliter, et ex naa rei distingui an' ita. p'cedit. 7. met. *distinguit*
 c. 12. q. unica. vel 11. et sequentibus. Scotus et et Soti
 ste, ut citantur et alij n' p'cedi

Notatio J *esse* uentia de distinctione
 graduum, quam passim per philosophia' supponimus
 probari p'cedit. q' Alle is in m' libro de respiratio ne. c. 1. p'cedit
 de anima loquens sic habet numero igitur unum e una' *u'ille*
 esse, atq' eandem hanc particula' ipso esse a. plures
 et diuersas, n' n. idem animal esse, et uiuere ubi ar
 uerte non dicitur, philosophus, quod animal, et uiuere
 sint plura ratione, sed uocandu' esse, id a. quod est in
 esse, plura, siue diuersa est utiq' plura, et diuersa
 in aliquo reale, in ipso esse animalis et uiuentis sic
 esse reale deinde. 2. de anima 1. s. docetur gradus
 anima. uiuere sentire, et habere se deinceps, siue quod
 idem est ita esse subordinatos, ac potterice sine p'cedi
 nequeat esse, quam subordinationem sine dubio Ariles
 uidit esse a parte rei q' aduit et a parte rei hos gradus

Tract 1 Part 3 Sect II

distingui, siue esse plures, oide namq; realy non. Et nisi
 inter plura realiter, quod uero locutus sit de subordina
 tione reali et n' de ea, qua fit solum per rationem patere
 Et quia dixit unum gradum sine altero esse non. p'oe
 falsum. n. est unum sane altero n' p'oe cogitari, aucto aliy
 quidam Philosophi locy nam. p' p' hys. t. 29 contra Parme
 nidem. qui dicebat n' uiso omnia esse unum in substantia
 tiale probat esse plura. ratio substantialia, et hac quidem
 ratione, datur genus, et differentia u. g. Homini, qua no
 sunt accidentia. Homini, nec propria, nec communia, n' n.
 definiuntur per hominem, aut ab illo separari p'nt,
 nec et sunt accidentia rei alterius, aliam n. totus homo
 esse accidens alterius, quia partes eius ex quibus com
 poneretur essent uidelicet accidens alterius. p' sunt entia
 substantialia, ubi prout. supponit Arist. Genus et diffe
 rentia a parte rei distinguit alias contra Parmenide
 nihil officeret, ij. n. n' negabat plura. Entia in h'oe
 posse ratione distingui, sed negabat dari plura a par
 te rei, cu' u. apert Arist. in exemplum. animal et bipes
 n' sumit bipes pro se, prout est accidens, sed pro diffe
 rentia essentiali qua est in h'oe rationalitay ait. n.
 expresse rationalitay bipedis esse h'oe essentialem, h'ois
 re Met. t. 2. de non esse idem igni et Elemento
 esse, nam Elementum est gradus genericus ignis, unde
 et 2. post. c. 6. quaerit quomodo ex genere et diffe
 rentia fiat unum. per se, eam quaestione ad Metaph.
 reicit, ad quam prout. 7. Met. c. 12. respondet
 ideo fieri unum per se, quod genus se habeat ut n'ia,
 differentia, ut forma, qua si a parte rei non esset distin
 ctio inter genus et differentia, q'ratib; licerentur. p' gradus
 Metaphysice differunt inter se formaliter q' et realiter,
 aut probatur, quia distinguuntur definitione, et diueria

p'oe 30

De Exist. et Essent. 29

ratione essentia rationalis n. n. est de essentia
animalitatis consequentia itidem probatur, quia
qua habent diversas differentias reales, realiter
differunt ut testatur Aris. 5. Met. t. 15. ubi ait di-
versa dicitur, quorum aut species plures, aut materiae, aut
ratio substantia s. essentia, qui quidem loco satis est,
cum de diversitate reali, et n. tm de diversitate
rationis sermone institueret. 3. qua realiter oio sunt
idem pnt de se invicem reciprocari praedicari licet n.
eodem modo concipiatur, ut omne vivens est corpus
animatum, et omne corpus animatum est vivens, sed genus et
differentia n. pnt ita reciprocari n. licet vivere ac
rationale est animal, et oio animal est rationale,
neg. hinc sequitur et ens reciprocari posse cum
substantia cuius quae idem est, dicendo omnis substans
est ens, et omne ens est substantia, quia ens
n. identificatur adequati cum quolibet inferiori,
sed cum omnibus simul conceptis ideoq. n. est univo-
cum, cum de singulis praedicatur, quia n. adequati
idem praedicatur de singulis, ad animal univoce
et adequati in eadem essentia et rationem
de singulis inferioribus dicitur, primumq. reci-
procari posse si re idem spectet cum illis, neg.
hic dicitur licet de his solum admittere, esse
cuiusmodi reciprocatione qua differunt ratione.
Luntapat ratiocinante n. p. a. qua differunt
ratione ratiocinata, cui fundamento distinctio-
nis in re nam quis est illud fundamentum? a n.
tanta perfectio, ut a nobis unice concepta. distin-
ctio concipi nequeat, adeoq. divisi debet in con-
ceptus plures, sed ita perfectiones ses longe
magis differunt ratione ratiocinata, quia tanta

p. l. c. 30.

Tract 1 Part 1 Sect 1

sunt perfectionis ut à nobis pluribus et conceptibus
 ephemeris n. possunt, et tamen inter se rei procan
 sm rem, et in sensu identico possunt n. diuina miseri
 cordia dicit est omnipotentia sm rem, trinitas dicit et ju
 stitia sm rem in dno namq. pure à parte rei omnid.
 ide' simplicissimam ras. 7° gradus animalis, qui est
 in bruto realiter differt à gradu rationalis in homine
 8° et gradus animalis in homine realiter differt à gra
 du rationalis in hoie quia gradus animalis in hoie
 est realiter, et formaliter unum quid cu' gradu ani
 malis in bruto 9° et inter se non sunt eadē gradus
 animalis et gradus rationalis in hoie, quia n. sunt eadē
 uti tertio non sunt eadem inter se gradus n. rationalis
 in hoie non est realiter quid unum cu' gradu animalis
 in bruto item qn cogito animal aliud est illius conceptus
 formalis à parte dei, quā qn cogito rationale, q. à parte
 rei, est diuersitas quaedam, nam si idem esset, tum qn
 dico leo est animal esset ac si dicerem leo est rationalis,
 tunc n. idem dicit et significo cu' significatu' sm rem
 aduquate est idem, sed hoc esset idem q. in praeterea n.
 foret à parte rei discriminē inter analogā et uniuersā
 nam et analogā in modo concipiendi differant ab inferio
 ribus ut ras à substantiā, accidens à qualitate, quan
 titate, relatione. 10° analogā n. mixta unā defini
 tione potest defini et non in praedicamentis,
 itemq. fundare conceptum uniuersalem. Sic contra
 riā sententiā, requireretur rem aliquam per unā
 et eandem sententiam in se actu, nullo modo dicer
 sam esse alteri realiter similem et dissimilem nā
 ide' uig. homo per animalitatem, esset realiter simi
 lis equo, et idem esset realiter dissimilis equo per ra
 tionalitatem, quae tamen in re idem omnino est eadē

p. 7^op. 5°

De existentia et Essentia 35

animabilitate: quod si eius modi aliquid in diuinis uide-
 arum u' si illud se describere debemus creaturis u' trans-
 cendentibus nec analogis, communiter n. dici solet, quod in
 creaturis diuisa et distincta sunt in Deo esse diuisa,
 ob summa illius uidelicet simplicitatem, et quod na' alia
 fore distinctio praeiudicamentorum; cur u' dicere possimus
 omnia praeiudicamenta esse a parte rei idem et sola ra-
 tione ratiocinata differre, quo pacto tolleretur omni-
 realis actualis distinctio, nam si sit eadem Entitas,
 conuenire cuius aequo et ab eodem discrepare, adeoq. alia
 constituitur specie? cur u' eadem Entitas possit spe qua-
 titas, Relatio, Qualitas? adeoq. diuersas categorias con-
 ficere? Suar. quidem ostendere sult posse. idem s'm idem
 aliter esse simile, et dissimile, quia sator in diuinis est
 dissimilis filio s'm paternitatem, s'm qua' realiter differt,
 et s'm s'm eandem est et similis illi, quia per eandem consti-
 tuitur persona sicut filius, ita in creaturis eius et
 Qualitas in re. n. discrepant, et in qualitate quatenus est
 et uniuersa similis quantitati, quatenus u. i. qualitate
 eide dissimilis, uerum hoc n. officium, quia s'm impri-
 mis aequales amiserat cibum, et contradictorijs idem
 u. in se non mutatus poterat idem uolte, quod uoluit,
 at uerò aliter res habet in creaturis, nisi altissime
 mysterium ad qualibet transferre placet, auedit, quod
 in diuinis similitudo persona non sit Relatio realis,
 ut tradit ipse Suar. l. 4. de SS. Trinitate c. 15. n. 9
 hic a. sermo est de similitudine, uel identitate reali,
 quae fundatur in unitate aliqua formali, pro eo porro
 quod est adiuuans requiritur qualitates, et quantitates
 uniuersa in ratione Entis conuenire. 6. Ad hoc itatem s'm 6.
 sententia nra conciliat et S. Anselm, qui in monologio
 c. 16. sic habet cuius aliquis homo dicatur s'm et ra.

s'm 6.

Tract 1 Part 1 Sect II

fionali et homo n' uno, et consideratione. hac tria di
 sm aliud n. et corpus, et sm aliud et rationale, quasi
 diceret homo n' dicitur hac tria quod sit tria tm
 consideratione, et in re uno ente, sed quod in re
 sit hac tria postea uero opponit simplicitatem
 essentia diuina, et attributorum eius distinctione
 que est in rebus creatis, nulla a. et est oppositio si
 fm loqueretur de distinctione rationali, nam et
 in diuinius eiusmodi distinctio rationis admittitur,
 ut docent passim alij Auctores, qui satis indicant
 dignimen. reale. gradum, nam sub. l. 2. de aia
 t. de poie q. 9. n. 137. ait si bene probetur
 distinctio specifica bene et efficaciter probari
 distinctionem realem; Tandem in secundum de
 aia dignes. 14. ut dicitur in rebus creatis essentia
 potentia, et operationem de uariis gradus distingui
 subiicit hac in solo pro esse idem, ubi utiq; agit de
 distinctione reali, alias n. et in pro plura posunt
 ratione distingui, multi proterea. Theologi negant
 attributa in deo differre formaliter, cum tm admittant
 distinctionem rationis q. uolunt distinctione forma
 lem esse reale quando hinc et Gillius ait s. p.
 l. 2. t. 6. c. 1. ea quod esse n' est idem n' sola
 ratione distingui, per esse a. intelligitur essentia,
 cui q. essentia animalis et essentia rationalis non
 sit eadem, quandoquidem rationale n' est de essentia
 animalis sequitur eas n' sola ratione discrepare

obuiio ^{1.} **Notatio** \lessgtr Contra sententiam nrām de
 reali distinctione gradus essentia obijci possunt u
 teria argumenta ^{1.} si gradus sensituius in anima
 rationali desunt realiter \lessgtr gradus rationali, tu uel

anima nam adaequata ut est quid constitutis ex
 maā et fia, et in praedicto substantia
 ponibile et simpliciter dici gradus ille maāly
 et mortaly, sicut corruptibilis, quia induit pro
 nem, quae perire potest, quod et indicant Corimbr.
 gradus in agentia physice composita cu' solu'
 forma neru' et a maā desumuntur. Si gra
 dus agentia distinguantur realiter sequitur
 dari a parte rei univergale ante operatione' istius,
 quod e' Platonice et absurdum, pro sequela, nam
 pars unum et aptus inesse multis est unly, sed
 si realiter differant gradus tunc ante operatione'
 istius datur unus aptus inesse multis, quia anima
 libas u: g: e' in pluribus speciebus, puta in hu'
 manā equinā borinā et quidem unā formali
 ac reali unitate, nec opus abstractione. Mentis cu'
 a parte rei ab inferioribus discriminatur. Huius
 distinctione sequitur dari a parte rei unly
 incompletum conceditur, completum a. negatur
 ad hoc n. unly requiritur ut et alia a condicio
 ribus individuantibus excoluatur, quod cum a'
 fiat a parte rei per separationem aliquā
 realem fieri saltem debet per separationem
 intentionalem ab abstractione videlicet Mentis,
 aliqui et simpliciter negant sequela, et probationes
 probis distinguunt, scilicet unum quod fm se totum et fm
 omnes suas partes entitativas, seu integales
 sine adunitate diversitate quae repugnet com
 municabilitati est in multis est unly quod Platonice

Obiectio

Solutio

De exist. et essentia 35

acta conceditur, quod a. sm' alia, et alia partem
integram capm. ad unita diversitate qua.
reperietur communicabilitati est in multis est vife re.
gatur, sed si gradus a parte rei distinguuntur
tunc unus aptus est esse in multis priori modo ne.
gatur posteriori modo conceditur, et negatur cono.
quentia. Sed duas partes integrales non discrepare philosophica.
ta partibus essentialibus, alia in partibus integra.
libus sublati adhuc essentia permaneret, et ipse etia.
essentia carerent quod falsum est qd si aliqua essen.
tia n' habet omnes partes integrales, n' habet it.
omnes et essentialis. Ex aequo hoc argumentum esse con.
tra unitatem numerica, eliciuntur aptensi ad q. h.
qui vel aqua, quas tamen unitatem admittunt.
Adversarij, deinde distinguitur an' si dicantur
partes essentialis quodq. pnt constituere talem
essentia sic n' differat scto antecedens, si dicantur
essentialis, quodq. requiritur ad talem essentialis sic
non differant negatur antecedens, omnes igitur
partes integrales priori modo pnt et dici essentialis
les, posteriori a. tm aliqua indeterminata, si.
cut n: q: oculus est videns ad videndum n' qdem
omnis, qui sufficit et potens est ad videndum, sed
saltem aliquis. 23. si gradus realiter differret *Obiectio 3a*
pnt unus ab altero separari, puta haec ratio na.
litas pnt esse sine hac animalitate, et haec naa
sine hac singularitate, et vicissim, sed consequens
est falsum, quia nec superiora pnt existere sine
inferioribus, nec inferiora sine superioribus. *Solutio*

De singularitate

39

esse aut, quo constituat hoc aliquid n̄ est accipien-
du de sua s̄m se et r̄one sui p̄iis, sed et r̄one
differentia Individualis quae saltem est partialis
haccitas ac constituit totales quanda cū haccita-
te n̄ia. Alij uolunt individualitatem esse p̄iis aliorum
modo negationes divisionis in ea, et identitatis cū
alio, sed nec hoc dici p̄t, cū n̄ p̄ individuationem
res constitutur in certo gradu. Entis in linea
predicamentali debet ea esse aliquid reale sicut et
alio gradu resles sunt in S. Th. et Thomista
apud For. 5. Met. 5. 6. 9. 4. 5. 1. Dicunt
principium individuationis esse n̄ia p̄ma
signata, quid a. hoc r̄one uolunt uarie applicat,
communiter t̄i aiunt p̄ n̄ia significatur. Quae si
gillat̄ ilji n̄iam affecta quantitate, hanc u.
modū loquendi desumpserunt p̄r̄ op̄ Aris 1. de
calo 1. p. 92. et 5. Met. 1. 22. ubi ait unū
numero sunt quoru n̄ia una si scilicet final
existant et 9. Met. 1. 28. fia n̄ his carnibus
et ossibus Callias et Socrates et diversa quida
p̄ n̄iam, hinc cū angeli careant n̄ia
Aris 12. Met. 1. 49. negat plures numero
calos esse eiusdē species, quia alia essent etiam
plures numero Angeli, quod fieri n̄ p̄t, cū ea,
quae solo numero differant p̄ n̄ia differant, uerba
a. Aris hoc habent, quod a. sic calū aram
manifestus est, si n̄ plures sint cali ut homines
proprium uniuscuiusq̄ erit s̄m unū, numero
nulla, al q̄cuq̄ multa numero n̄iam habent,

S. Thome
sententia.

una. etenim et eadem multorum ratio: hanc dycurse
 n' admittit suar. sed finis appellat; Scotus u.
 Arlem benignius interpretatur ait q.3. improprie
 usurpasse nomen: maia uidelicet pro haecitate,
 quia maia quoda'modo similis est, siue quia est
 imperfectior qua' essentia, sicut maia est imper-
 fectione, qua' forma, siue quia u' singularem
 facit subijcibile' n' a. predicabile', quemadmodu'
 et maia' sub' habet ratione' subti, n' a. forma' seu
 actus. Veru' hanc interpretatione' rejicit Fons. tu'
 quia eiu' modi usurpatio maia' Arli' a' inusitata
 Ita' qd' nihil hac' rase' probaretur, sed principi-
 um th' sapat' peteretur probando scilicet non esse
 plures numero angelos eiu' dem spai, quod non
 habeant plures haecitates, quare si Arles aliter
 defendi n' pot' deseri oio' debet, prout eu' orasse
 putant Fons l. 8. sect. 4. mead' disp. 4. per Mol.
 nam. multa contra hanc opinionem et mentem
 philosophi pugnant: imo ipsa maia' et quantitas
 continens sub se plura maia' q' parte' se' entia
 quada', quae pluribus inferioribus communicari
 pot' q' per superaddita' aliqua' differentiam
 individualitatem debent incommunicabilia, nec pot'
 alijs tribuere incommunicabilitatem q' maia' et
 rationalis una ab altera distinguitur et si ab
 o' maia' abstrahamus. 3. singularitas, uti nec
 u' clauditur in rase' subtiue q' et per se ponit'
 in predicamento tanqua' ens p' se, n' item qua'
 titas cu' maia', ex quibus componitur unu' p' abis.

De singularitate

45

7° eadem numero aia et idem numero Angelus ha-
 bent distinctas numero cogitationes, appetitiones,
 quae tñ n̄ pnt à mōa sumere distinctiones suas
 numericas utpote cū n̄ habeant mōa. 5° igitur, gē-
 neritas et lignū corruptū differunt inter se nu-
 mero et tñ habuerūt eadē numero mōa et quā-
 titatem 6° pōtē D^{ns} creare compositū aliquod
 sine quantitate quod tñ esset unus numero qd tñ di-
 uidat. 7° dixerunt partia numerica n̄ dicitur a qua-
 titate tñ mōa desumit.

Notatio Σ probabilior est igitur opinio quae
 tradidimus de singularitate, et dicitur quidem singula-
 ritas ac unicus est numero, inqz plures suos distribui-
 rentur n̄ pnt, cū uerō alij Theologi, et SS. PP. negant
 d^{ns} esse unū numero aliter accipiant numerū, unde
 licet pōtē ex unitatibus rerū quatuorū, et corpore
 animi constituitur, quomodo et n̄ p. adiacamento quan-
 titatis, ut sp̄s aliquos assignatur quod si Latius accipias
 numerū pro quacūqz h̄minali multitudinē, sive ex uni-
 tatibus rerū materialium, sive spiritalium, nil repugnet
 et d^{ns} dici unū numero; Gillius tñ l. 2. 4. 3. r. 10.
 addit quomōis in dicto sensu d^{ns} unus dicitur nu-
 mero n̄ recte tñ dici d^{ns} est unus numero d^{ns}, inter
 hos. n. loquendi modos hoc interee discriminis, quod prior
 absolutus plus n̄ induit, quā unus ex multitudine
 quocūqz quantia, posterior a. cū apposito d^{ns} signi-
 ficat unū, n̄ ex quibuslibet entibus, sed ex ijs, quā
 sub forma per ad hūmānum nomen denotata compre-
 henditur unde dicere solemus, Socrates est unus
 numero homo. s. unus in multitudine hominū, n̄a. dicimus
 Socrates et unus numero Socrates, quia sub noie

54 1/2 unus numero.

De singularitate

43

generis, quod supra tradidimus eade. n. e. utrobique
latio, vocatur potius gradus iste individualis n. ^{39 gradus In}
fm singularitas, uerum haecitas, individualitas ^{gradus In}
minima differentia n. e. cuiuslibet quidem Entis ^{gradus In}
liari inest saltim partiali, nam alia partiali
haecitas est in substantia n. a. alia in substantia
forme, ex quibus tamen una quaedam totalis conficitur,
accidentia uero et modalia n. proprie individualiter
a subiecto, cui in eodem numero subiecto u. g. in eodem
hoie p. int. successiue plura accidentia recipi et si
et separata. sunt in eodem numero ut haec nu-
mero quantitas characteristicam potestq. diuinitas
fieri ut unus numero accidens ab uno subiecto mi-
gret in altera, quae quidem oia ostendunt id quod
hic inus mirandi uidelicet ratione a subiecto n.
accidentibus n. degeni. siue haecitas uel aduenit n. a. subiecto
existenti, uel non n. prius fm contra est, quia
hoc ipso quod aliquid existit censetur iam singu-
lare. g. singularitas n. aduenit illi iam existen-
ti, alia existenti praesupponeret si posterior
fm singularitas n. erit aliquid distinctum a
nae prout existit. h. ab existentia praesupponi singu-
laritatem a quoq. hoc ipso nae esse singulare quod
existit, at h. iere at singularitatem n. aduata
aduenit fm nae singularitas, quae existit specif-
cative, sicut nigrum a panis nigro, n. aduata
+ singularitas aduenit nae singulari, q. e. singulari
atq. existit, n. qua est singularis, siue itoru unitas, alia
est negatio quaedam, et falsio omnis Entis q. per illa
ens aliquid sufficienter fit hoc ens, quoniam q. n. est
opus haecitate, q. taqua profuturus alioq. superueniat

Solutio

alia

44 Tract 1 Part 1 Sect III

plura ⁱⁿ distinctione unitas transcendentalis est passio
antis et negatio conceditur, unitas a. t^m improprie
dicta, negatur, hoc. n. resibus appellari q^{ue} haecitas,
seu positiva differentia individuus, esto habeat etiam
a. neca unitatem et negationem, ipse interim
differentia s^m eo accepta proprie n^{on} est unitas, qu^{ia}
qu^{ia} ita abusive n^{unquam} dicatur

Substantia
in se
sola n^{on}

Conclusio 2 Subsistentia in se quidem
differt sola r^{ati}o a n^{at}ura, in rebus a. creatis, s^{ed} motibus
quidam positivam substantiali, et sup^{er}addit^{am} natura,
p^{er} quem ea ita completatur, et determinatur ultimo,
ut per se subsistenti reddatur, et ab alio n^{on} dependeat
tang^ual a sustentante Ita Suarez. Vazq. et alij coⁿter.
pro explicand^a uberius subsistentia, cuius quidem noti
tia multu^m confert ad theologia, sic

Notatio 1 Est n^{at}ura subtilis p^{er} singula
ritatem, seu haecitatem. contracta sit incommu
nicabili pluribus inferioribus s^m ea natural^{iter} mul
tiplicat^a, t^m n^{on} est simpliciter incommunicabilis s^{ed}
p^{er} affe^{ct}u^m n^{at}ura^m aliquam unionem fit in se alteri
supposito, sicut Christo inest humanitas, quae tunc
singularis a verbo t^m divino suppositatur, ut ergo pe
r alius incommunicabilis fiat n^{at}ura, nec ullo modo trans
mittatur alteri debet uberiori contrahi et determinari
p^{er} aliquam differentiam, et ultimam complementum
quod vocatur Subsistentia, quae ex mysterio Doimi
nica Inarnationis introitur. Advertas hic a. circa
uocabula haec in re unitata Subsistentia, hypostasim,
Formam Hypostaticam, Supposititatem, Personalitatem
fore synonyma esse, et in abstracto significare ultimam
hoc, quod diximus complementum substantiali, sive
residuum subsistenti rationem, per quod substantia individua

Substantia
n^{at}ura fit in
incommunicabili

Handwritten text from the adjacent page, partially cut off. Visible words include: "Substantia", "in se", "sola non", "differt", "sola ratio", "not", "qui", "per", "finit", "singu", "quem", "Not", "qui", "per", "finit", "singu", "quem".

De Subsistentia

fiunt incommunicabiles, in concreto vero significans
 ipsas individuas substantialis naturas, potius substanti-
 fantur, et effecta sunt eiusmodi complemento, sicut
 et ipsa nomina concreta substantiarum, ignis. n. lignum,
 homo, Socrates et n. significant tm naturam u. q:
 igneitate, ligneitate, humanitatem, Socratei-
 tatem. sed non notant itia hoc complementum
 sine subsistentia, q. cui natura completa facit unum
 per se quod appellatur suppositum, quia supponit
 quasi oibis predicatis superioribus, nomina propria
 suppositi et persona in tropico loquendi usu non
 ceque oibis tribuntur, suppositum. n. convenire pot omni
 substantia completa, persona a. tm assignatur substa-
 ntia intellectuali, qua sicutus proprie definit natura
 intellectualis individua substantia ubi, per natura
 accipitur q. presentia, per intellectualem u. q. da
 intellectualis, abstracta, a discursivo, et n. di-
 versivo, ut ita descriptio competat n. tm homini
 sed et angelis, et deo, qui inter personas quoq. celestis,
 q. Individuum intelligitur incommunicabile et deni-
 q. per substantiam accipitur substantia q. da completa, et
 singularis, unde pot persona minus late ferri,
 quam suppositum.

Notatio Subsistentia aliqui voluerunt ^{subsistentia}
 esse meram negationem ^{ad idem res} suppositiva natura ^{q. da suppositi}
 ut Scotus, sed hoc admitti n. debet, quia persona in ^{natur.}
 divinis constituitur, et distinguitur tm q. sola nega-
 tionem, sive p. nihilum aliquid, sed p. aliquid reale
 positivum q. eade. et est ratio in creatis cu nulla
 sit disparitas, quoad hoc, itam q. alia humana
 natura Christi assumpta tam est completa substantia,
 quam est u. g. Socrates, nihil. n. minus positivam

46 Tract 1 Part 1 Sect III

creatu habere, et sola illa negatio exasperatur
 deniq; quia sequeretur alienam nam assumi
 n' pot, n'q; n. / n' negatio n' pot offiire aliud sub
 iectū u. q: p negatione uisus uel auditus in So
 crate plato n' pot esse cecus, aut furus. Alij no
 uerunt Subsistentia supaddere. nā sola aliquā
 accidens, uel sola existentiam uel solam differen
 tiam individualem, sed neq; ex his dici aliquis
 recte pot n' m, quia completū, quā talē o sub
 stantia quādam completa, et p rana, q. quod
 supaddit nā p suppositiuitatem est aliq sub
 stantiale et n' accidentale n' 3^m, quia uerbu di
 uinu assumpsit nām humanā existentem
 adeoq; et ipsam existentia n' a. subsistentem
 ut falsi probant Theologi, sed p sua propriam
 et diuinā hypostasim. eam nām humanam
 sustentat q. n' deniq; 3^m quia subsistentia sup
 addit et aliqui ipsi natura singulari, adeoq;
 supponit singularitatem q. n' est ipsa singu
 laritas, seu differentia individualis, nam e verbo
 assumpta est humanitas singularis, siue singula
 resata, et h' n' subsistens

Substantia
 supaddit nām
 accidens
 uel sola existentiam
 uel solam differen
 tiam individualem
 a dem.

Suppositi defi
 nitio

Cur dicatur
 Substantia

Notatio 3 Suppositū quod p subsistentia
 constituitur, communiter definitur solum substantia
 completa, individua et incommunicabilis,
 ubi singula partes sunt explicanda, de itaq; 1°
 substantia nā accidentia n' sunt capacia huius
 modi, siue suppositiuitatis, ea. n. ex nā sua postu
 lant et apta. sunt esse in alio, licet aliq; super
 naturaliter possit extra omne subiectū conseruari

De
 sunt acci
 esse hab
 debet
 uisus i
 subdit
 uis mag
 substant
 commun
 nō totū
 esse et
 et epist
 n' esse
 et sine
 sed quod
 ius, com
 la acci
 substant
 uisū fl
 acci
 modal
 postula
 substant
 quod q
 h' pot
 sine
 asser
 solum
 nā
 sunt
 Comple

De Subsistentia 47

sicut accidit in quantitate Eucharistica, in hoc vero
casu. habent modum existendi similem aliquam rationem
substantia, quia per se et independentem se habito
existant ille tamen modus non est ipsa substantia,
probabiliter enim non est aliquid positivum, sed solapri
natio inexistencia actualis, itaque non est aliquid
substantiale, nec habet positivum quid repugnans
communicabilitati et inexistencia in alio, quare
non tota sua quantitate potest alicuiusmodi accidens
esse et consistere in alio, porro cum substantia de qua
se existere, ita ut non sit nec esse et potest in alio,
non erit sensus quod substantia per se formaliter
et sine supradicto sibi modo independentem existat
sed quod se sua ratione postulet sibi alicuiusmodi modum
sive complementum communicabilitatis, quod quidem
de accidentibus dici nequit, hic vero modus actualis
substantialis suppositus concretis sumpto essentialis est, nam
vero solum in abstracto considerata aliqua ratione
accidit, cum igitur substantia sit entitas quaedam
modalis non potest existere seorsim absque ratione, esto
fortasse potest ipsa ratio conservari sine tali
entitate, sicut et quantitas sine modo inhaerentia
quod quidem si fieret existeret per se natura,
in positivum eadem tamen negativum, uti applicat albertus
sicut exemplo linea, a qua si ultimum punctum
auferas nullo alio sustentata erit terminata
solummodo negativum, sunt tamen qui dicant rationem
nullam rationem potest existere sine substantia,
sicut non sit corpus utique sine omni substantia est
Completa circa quae definitionis parte difficultas

Cur com
pleta?

48 Tract 1 Part 1 Sect III

Cur Indivisibile
 est inter philosophos an de huius substantia partiali,
 seu de hac potest. De 3. Individua hoc est sin-
 gularis, singularitas n. presupponitur ad suppo-
 sitabilitatem, nam ut aliquid possit se subsistere
 debet et potest existere n. potest a. existere nisi singulari
incommunicabili.
 q. interim Individui nomen sumitur et aliq. n.
 pro incommunicabili, ut supra vidimus ex Boetio
 in definitione personae. De 4. Incommunicabili,
Incommunicabilis
 ut hoc pariter intelligatur ad verendum est in com-
 municabilitatem spe negatione quoddam communi-
 cabilitatis, quae duplex est, una essentialis, quae
 res communicat alicui, n. suam substantiam, sed
 aliam a se h. predominantem, sic causa efficiens
 communicat se effectui, si u. g. dat esse aliquod
 filio suo a se distinctam, altera est intrinseca,
 quae res suam substantiam alicui tribuit, sic
 forma se communicat materiae vel composito, dat
 in seipsam, iam prior illa communicabilitas,
 n. negatur in definitione suppositi, posterior
 a. adhuc est multiplex: nam si aliquid se communi-
 cat ut superius inferioribus, sic genera et species sunt
 in speciebus, et individuis u. g. animal in homine
 et leone, homo in Socrate et Platone. 2. ut potest
 actus, sic subiectus se communicat formae. 3. ut
 totus, vel compositi, sic in ligno bipedali unus pes ad
 alterum se se habebit. 4. ut terminabile, seu com-
 pleibile suo termino, quo modo se natura communicat ipsi
 substantia. 5. ut transit, seu completus termina-
 bile, sic se tribuit substantia naturae, quae igitur suppo-
 situm dei incommunicabile intelligitur negatio

communicabilitatis quinto modo formaliter et redupli-
cative, ita ut eius suppositalitas tanquam ultimam
substantia tuis n' possit ulterius terminari, et com-
pleri, licet interim natura habens aliquam subsistentiam
alienam possit adhuc alia quadam alienam subsisten-
tia terminari, sic n. Theologi docent humanitatem
Christi, qua terminatur a Subsistentia Verbi divi-
ni p' se potest terminari a Subsistentia Patris, et Spi-
ritus sancti, quod idem alii dicunt esse naturam
propriam habere Subsistentiam regardibus utriusque
alijs, qui volunt, hanc naturam propriam n' p' se
alienam terminari, cui habere propriam fit in alio
n' subsistere.

NOTATIO 4 circa difficultatem illam
supius indicatam Varq. 1. p. d. 24. c. 2. docet sub-
stantiam in quavis composito esse unice tamq' non
conflata ex Subsistentijs partialibus. 1. q' nulla
est suppositum partiali in aliquo composito, q'
nulla est et Subsistentia partialis, antequam
probatur, quia alias in quavis substantia esset
duo partialia supposita, et in homine dua p' sonales
supponit personalitates, quod ut absurdum, nec re-
fert Subsistentias reru' corporearu' habere par-
tes quadam Entitativas, et integrale, n. n. hinc
consequitur partes illas esse partiales Subsi-
stentias, nam et homo n. q' componitur ex mat-
a forma, et hi n' quavis pars est homo, neq' dua
sunt in homine humanitates modo n. duntaxat, qui
totu' compositu' afficit de suppositalitas, et perso-
nalitas, n' a. singula eius partes. 2. Persona, et
Suppositum sunt substantia ita incommunicabiles

Si aliquos e
supponit
Subsistentia
non est
hac p' se
partes
p' probat

30

individua, ac se subsistentias, ut nullo modo possint
 esse in alio, vel alteri eadem communicari, nec
 modo partis integralis, vel essentialis, nec
 modo sua propria dicta quod modus subsistentie
 conueniens habet negationem omnis communicationis cum
 alio quod non datur subsistentia aliqua partialis.
 3.º Subsistentia requirit solum negationem commu-
 nicationis sive unionis cum alio, tanquam cum subiecto
 sustentante, a quo dependeat, requiratur in Christo
 remanere subsistentiam matris, et anima ratio-
 nalis, nam illi in Christo semper retinent tales nega-
 tionem communicationis cum neque a verbo diuino,
 neque a quoquam alio dependeat tanquam a subiecto
 sustentante, quod si dicas dependere ab alieno
 supposito verbi Subsistentia vero praeter negatio-
 nem communicationis cum subiecto sustentante
 insuper et includere negationem unionis, et commu-
 nicationis cum alieno supposito contra est quod di-
 uina natura tamen a personalitate abstracta, et
 nomine deitatis significata habeat tamen negationes
 utriusque communicationis, praeterquam et suppo-
 situm foret, et haberet modum subsistentia, quod
 est falsum, licet enim auctores negent subsistentiam
 consistere formaliter in mera negatione, admit-
 tant tamen subsistentiam fundare tales negationes, illasque
 conueniens habere. 4.º si singula partes substan-
 tiae alienius corporales tam integrantes sicut
 quod essentialis haberent propriae partiales
 subsistentias, tamen possent esse diuini ita a diuinis
 personis assumi u. g. patris aeternus, possent assumere
 naturam sibi hypostaticam unitam, filius a. possent assumere

De Subsistentia

53

vere formam, sine animam, quo casu compositus
proferat in neutro subsistere, vel in Spiritu,
sancto, vel retineret sua creatura subsistentia, q̄
un̄ esse. impossibilia, aut absurda fieri ite m̄
p̄ter, ut homo a capite usq; ad pedes u. g. subsi-
deret in patre, reliquo a corpore in filio, integritate
a. humanitas in neutro, q̄ persona divina subsistere
p̄ne in quolibet loco proprie alicuius subsistentia,
quod si h̄ic partes proprias, quaedam partiales
subsistentias obtineant, tū poterunt earum vice
habere divinas. 5.º subsistentia est ultimus terminus
et complementum quoddam substantia q̄ n̄ admittit
in completionem et modum inexistendi alteri, atq;
subsistentia partialis admittit aliqua incom-
pletionem, cū includat partem aliam sibi unam
5.º ad 6.º subsistentia totalis vel est aliquid divinum
a partialibus, vel nihil est aliud, q̄at subsi-
stentia partiali unita, neutrum, ex his dicitur p̄
nam. si prius, tū fracta ponuntur partiales,
et entia sine necessitate multiplicata, p̄ter
quod, quod eadem ratione deberet et esse distincta
quodammodo totalis ab haecitate partium
si posteriori, tū composita materialia n̄ subsistent
totaliter, quia forma eorum n̄ subsistent partia-
liter, cū quoad esse seu dependent a materia
quod subsistentia utrumque partiales n̄ possent
univ̄ in h̄oie, anima n. subsistentia esse spiri-
tualis, corporis a. materialis. (patet alij ut Suarez) suar et sub
et sub. admittunt partiales subsistentias par-
tiales subsistentias
tū tam essentialis, quod integralis, et op̄ h̄ic

componi dicant totales quanda, prout in composito
 naturali nãa habere sua partiales substantias,
 inter formas vero certu' quid quidem esse de aia ra-
 tionali, q' p' separatim existat de reliquis vero
 formis, qua' p'videntur dependere a subiecto
 tradit sub. car n' h'c substantia' ut quod, sed
 ut quo p' ara, cui nãa p' se substantia facere
 substantia' aliqua' totalem, quare duplicem
 assignant substantia' puta completa' et in-
 completa', completa' constituitur suppositu', et con-
 venire tm' nãa completa', communicabilitatem
 interim, seu aptitudinem alteri insisterendi ex-
 cludens, incompleta' n' constituit suppositu', sed
 tm' subsistens, quod p' et competere partibus,
 nec omni communicabilitatem respicit, sed in-
 tensionem, hoc sententia' v' probabilior, et
 probari p' q', quia id quod n' dependet a subto,
 nec unitur alteri supposito p' se existit, adeoq'
 subsistit, sed ita v' habent nãa, et anima
 rationalis, hoc n' p' separatim extra compo-
 sitionem, nec quoad esse suu' dependet ab alio
 talia' a subiecto q' ad 3. id quod assumi p' se
 ad aliena' substantia' et et capax proprie
 substantia', aliena n. succedit in locu' propria
 seu nãa, et aia rationalis assumpta est a verbo
 divino, prius nãa, qua' totu' compositu', teste
 S. Th. 3. q. 6. ar. 3. q. et prius nãa sub-
 sistebat per aliena' suppositivitate, quod esse
 compositum q' prius natura dicitur et illi

substantia
 alia completa
 alia incompleta
 ta.

plur 1°

2°

de Subsistentia

53

3°

partibus propria quod subsistentia partialis. 3°
anima rationali in triduo mortis (Christi fuit unita
Verbo, adeoque ipsius subsistentia subsistebat n'a.
tota compositum, cui illud mors dissoluerit q' etiam
aliqua pars qua est ens incompletum e' causa
subsistentia partialis. Sunt adhuc alij quidam
qui quosdam diversas opiniones a praedictis dualibus
afferunt, nempe partes duae sunt actu in compo-
sito n' habere propria subsistentia e' incompleta
sed t'm subsistentia totius compositi, quam dicunt
n' esse indivisibile, eae partem eius esse in forma
partem a. in materia neutra t'm partem partiale
subsistentia appellanda, sed sola parte quaedam
subsistentia sicut quodlibet a: q' membrum est
pars hois n'a partialis homo; quod si dicas
subsistentia esse tota homogenea, adeoque quae
libet eius partem esse subsistentia sicut quae
libet pars aquae e' aqua, s' dicit subsistentia
homogenea esse quoad entitatem, n'a. quoad
conditiones requiritas ad denominatione subsisten-
tia puta ut tu sit in alio, sic in. et hoc vocabu-
lum ultimum n' denotat quodlibet linea punctum
sed t'm extremum, quamvis sit eius de' cui lateris
radii, eo quod ultimum praeter positum Entitati
dicat et negatione extensionis ulteriois, qua
n' est in quodlibet puncto, verum hoc opus
in dubitat in modo loquendi, n'a. in re ipsa
dignepare a' nra, quam asserimus, promissq'
simpliciter dicendum dari subsistentia partialis

Abente

Plato

54 Tract 1 Part 1 Sect III

cur n. illa partes subsistentia totalis, quoniam
 una' dicunt esse in materia, et altera' in forma
 n' point vocari partiales subsistentia? verum
 n. in partibus compositi admittitur partes ali
 qua inter se distincta illius realis modi, qui sub
 sistencia dei, et si is modus est s'm entitatem po
 sitiva' homogeneus aliquid n' apparet cur n' quilibet
 pars subsistentia nominari queat, unde et dy
 crimen est inter subsistentias, et hoies, homo. n.
 cu' habeat partes heterogeneas n' p'nt ha hoies,
 vel partiales hoies dici. Nunc ad argumenta, quae
 contra. riam. sententiam allata sunt responderet
 ad 1^m alig negant antecedens, alig vero conseq.
 eo quod nomen persona, et suppositi iam ex usu
 phoicis accipiunt s'm pro subsistentia totali, prout deq;
 involuat prae ter entitate positiva, illa quoq;
 negatione existentia in alio simpliciter, nomen
 vero subsistentiae lapsus usurpetur tui pro partialibus
 tui pro totali subsistentia partialis. quae tales n'
 habere illa omnimoda negatione existentia in
 alio, saltem in comparte ideo a. in hoie n' dicim;
 esse duas partiales humanitates, quod hoc nomen
 humanitas ex impositione sua significat integra
 nra' compositam ex partibus diversae rationis,
 unde n' p'nt sumi pro parte, seu partiali nra'.
 Ad 2^m s' subsistentiam generationis accepta conve
 nire totali et partiali, quatenus a. huius posteriori
 convenit n' involvit omnimoda negatione' commu
 nicabilitatis. Ad 3^m negatur supposita, ad instar
 huius a. negant nra' divina' nra' distinctis p'ced'

Solutio a
 probatur
 nisi avergia
 vocis

Solutio b

Ba

De subsistentia

55

significata habere, ut fit modus subsistentia aut ha-
 bere tales negationes, communicationis fundatas in ipsa
 positiva ratione subsistenti. Ad 4^m tam integras,
 quae essentialiter partes, quae videntur discrepant, potius
 haec diversis personis huiusmodi affirmari potest, docet
 Ad 5^m distinguitur substantia completa, et ultimus trius
 ratio totalis consideratur, incompleta negatur, haec. n. e
 in suis partibus ratione et requirit unionem et aliam par-
 tem. ad 6^m dei probabilitatem totalem subsistentiam nihil
 esse diversum a subsistentibus partibus simul sumptis
 atque unitis, fit n. partialis, namque hinc subsisten-
 tia quod aliquid dicunt ut quo vel arte illarum
 composita composita sufficienter subsistent et subsi-
 stentia namque ut quod quod est divisibile in partes,
 deinde negatur subsistentiam diversam n. potest uniri
 alias nec existantiam huiusmodi uniri et coalere. potest
 quia existantia corporis est materialis, existantia a. a. a.
 immaterialis. Hinc recte observari fit Entia. incom-
 pleta n. esse perfecta et omnimodis incommunicabilia
 appetit n. complementum suum, eo ipso quod sunt in-
 completa, et quod duo dantur genera, sunt n. incompleta
 quod, quoniam actu alteri insunt ut partes integrantes
 totius homogenei completi u. g. partes aquae, quae
 dum integrantes compositum singulae seorsim n. sunt
 totale compositum si a. dividat non fiunt Entia
 completa, et supposita, ratione n. partibus, adeoque in com-
 plecto quod ab eis sunt a. ablata, licet n. in rationem
 suam ad aliud totum constituendum idonea sunt, tamen
 neque illud constituere cum stat modus existendi
 seorsim, neque vero hoc exigant talia complementa

9 a

10 a

6 a

sibi naturaliter debitu; alia vero entia incompleta talia sunt, ut nō tūc tunc actu sine partes aliter, sed tūc cu' separatim existant incompleta sunt, ut manus, pes, caput, q̄ nō tūc illis nō repugnat esse in alio, sed et ex nōa ad hoc ipsū ordinantur; hinc caput abscissū si miraculose vivat non ē suppositū, nec homo, tunc si nōa ex māa et aīa completa quoad esiam hōis p̄cise partata completa sic redditur tūc incompleta, et adiunctas s̄as partiales nec sufficit si incompleta, et illud abstractat, sed debet et r̄ip̄ā abesse sicut māa, posito quod sic summo calida, quādiū talis illa est, nō p̄ naturaliter frigidari licet quis abstractat p̄ op̄em mentis a calore hinc et cadaver nō erit suppositū, sed careat s̄a totali, et habeat s̄as partiales in completa.

U. an. Subsistens non sit ens, nec ab actu, nec ex alio in se existens?

U. an. Subsistens non sit ens, nec ab actu, nec ex alio in se existens?

NOTATIO s̄ circa Subsistentia quādiū hinc sit utrum emanet ab intrinseco ex nōa, an vero procedatur ab agente quodā extrinseco, quod ipsū videlicet substantiam. efficit, duplex hac in re opinio est, et utraq; satis probabilis, vōsq; 3. p. disp. 34. c. 3. n. 15 putat fieri ab extrinseco, quia actio substantialis per se immediate tendit in rei subsistentem, adeoq; per eandem proceditur quoq; Subsistentia. Item in accidens aliquod ut q̄ calor producit hōmōm, tūc modus inherētia illius hōmōm producit ab ipso accidente, sed a cāa effectus accidetis, et magis congruus rationi est, ut et cāa effectus substantialis opus quū absoluat, adeoq; effectus faciat in rōne substantia, si nō impediatur, licet quod alia humanitas Christi esset in supposito

De Subsistentia

57

diuino violenter, et est n. contra internus n. ale
 impetu actiuo, et semper impeditur emanatio
 personalitatis a n. humana. Suar. disp. 34 Met. *Sub et alijs*
 s. 6. n. 9. Sub. et alijs dicunt subsistentia fieri *fieri ab*
 ab intinseco, quia ex parte n. ad sua oia requita *intra se*
 ut potest esse tale principiu n. in ordine, et pro
 stantia sua subsistentia procedit, deinde passio
 nes quoque et proprietates cuiuslibet rei possunt
 ab illa re emanare g. et subsistentia a n. a.
 Veru subsistentia prior probabilior un, unde adra *precior seu*
 hione posteriori d. n. a. ut sit principiu ex quo *tantis pro*
 emanare subsistentia n. p. d. l. a. n. ad principiu *blion dit*
 n. actiuum ipsa subsistentia requiritur, adeoque
 n. a. subsistentia unde n. aderunt omnia requisita,
 passiones, potes seu proprietates presupponunt
 natam n. completa, n. item subsistentia g. illa
 potest quidem q. emanationes effici, ut item ista
 si querat utru subsistentia fiat eade actio
 ne, qua fit n. a. p. d. l. a. n. fit cu var. fieri eade
 fm rem n. si fm modo ubi sensus n. alia actio
 ne n. a. m. et alia subsistentia procedi esse
 fm actione illa, qua producitur n. a. subsistentia
 n. a. subsistentia aliter modificata, qua est
 eadem actio, si per ea sola n. a. sine subsi
 stentia efficeretur, q. a. uolunt subsistentiam
 immediat fieri a n. a. per emanationes, ad
 mittunt actiones distinctas, ita tamen, ut actio
 productiua subsistentia comittatur actionem
 productiua n. a.

Notatio 6. cu communiter dici soleat

58 Tract 1 Part 1 Sect III

ex Arle 1.º met. c. 1.º actiones esse suppositoꝝ,
 quæritur et utrum substantia sit principiu
 agendi, ad hoc quesitu dicitur sit substantia n
 habere imprimis propriu quædam, et immedi
 tu influu in actiones suppositi, quia Christus
 habuit integru principiu actionu humana
 rum, et tñ caruit substantia humana, nec dicitur
 sit personalitate. Verbi diuini fuisse princi
 pium actionu humanaru actionu in Christo
 personalitate. n. quatenus in eo supplet substan
 tia humana solum terminat, n. a. agit alias et
 reliqua ysona diuina, hanc nã terminarent,
 cum in diuini actiones ad extra sint cõis omnibꝝ
 personis, nec et dicitur sit nãam diuina loco sub
 stantia creata conuincere cu Christo, quia sic
 actiones humane Christi fissent communes patri
 et Spiritui sancto, quod negant tñ, deinde dicitur
 substantia nihilominus ad actiones ordina
 re n. mere comitantur se habere, sed per
 modu conditionis sine qua non ex parte a
 gentis, prius est n. res esse completa quam
 copari q. antecedenter se habet substantia
 ad actiones, n. a. mere comitantur unde et sit
 iure actio n. tribuatur nãa, sed supposito, q
 nãa p suppositalitate completur, licet inte
 rim effectus actio a nãa tanquã a uero
 principio procedat. Sunt porro, qui a poma
 illud n. ita apte ex Arle desumptu dicant,
 cu is tñ habeat actiones esse singularium

De Inhesionem

59

quod iam interpretatur suppositivum.

Conclusio 3 Inhesio est modus quidam supradictus accidentis ita suus. et alij color qui alioq. modos admittunt, si n. auferri ab accidente ut actualiter n. inest, siue inhaereat subiecto sicut fit in mysterio sacrae Eucharistiae, ubi quodlibet est sine materia

quod sit Inhesio

Notatio I Inhesio, siue Inherentia est modus aliquis existendi dependens ab aliqua causa materiali proprie dicta diversi generis, cum qua n. faciat unum per se, dicitur a. diversi generis ut appareat quare sunt substantiales materiae, n. censentur inherere materiae, quae sunt eiusdem generis, siue praedicamenti cum illa, sunt. n. entitates quaedam substantiales, quamvis incomplete; inherencia s. actualis, n. est de essentia accidentis in eo iuxta eam sententiam tamen in specie essentiali putant inhesionem modis illi qui volunt eos n. posse existere, nisi dependentes a subiecto, quod nos tamen alibi negavimus, imo nec artificialis inhesio est univocum de essentia accidentis, sed tamen dependentia quaedam a re diversi generis tanquam a causa alio quo modo materiali, siue ut alij loquuntur, et quidem distinctius vel tanquam a subiecto vel tanquam a modificato, quae dependentia abstrahit ab inhesionem praesens accepta, et ab eadem latius sumpta vel adhesionem, hoc a. dicitur ut per creationem accidentis, quae et ipsa est accidentis, quippe actio accidentalis, et tamen non dependet a subiecto inhesionis, imo nec potest dependere, est. n. actio quae nihil, nisi liceret velis ipsa putat creationem

Tract 1 Part 2 Sect 1

per se inherere tunc tanquam subiecto, et cum sic esse
ex nihilo, seu ex nullo subiecto sensu n' esse,
quod ipsa sic ex nihilo, sed quod tunc p' ipsam
fiat ex nihilo, sed tunc hac ratio et causa factio u. g.
vel significatio, prout ordinarie fit poterit in se
recipi, tanquam in subiecto inhaerentis adeoque nullo
alio passo opus erit, quod tunc est falsum, cum recipi
atur in quantitate et materia.

Notatio Σ cum Inhaerentia actualis tollitur
ab accidente u. g. a calore n' existit p' aliquo
modum necessitatis, sibi a se ideo superadditur, sed p'
negationem actualis inhaerentiam in subiecto et
divina officina illud accidens sine subiecto su-
stantiam per propria, et actualis existentia
qua est optima causa, nam si latet in accidente
quod est optima sua materia, puta in calore separata
tunc modus esse necessitatis, tunc vel esse substantialis,
vel accidentalis, neutrum ex his dicitur quod n. n. in
quia modus substantialis repugnat accidenti, ut pro-
bat Suarez. et vol. 3. p. 1. disp. 6. q. 5. quod 1.
n' est s'm quia cum entitati accidentali competat
aptitudinalis inhaerentia ad subiectum, competet
et modo illi necessitatis quod non erit modus per
se modus n. p' se est modus independentia a sub-
iecto, repugnat eandem entitatem esse modum
independentia et dependentia a subiecto quod et
repugnabit eiusmodi entitatem superaddita esse
modum p' se, praeterquam quod a calore potest optima
subiectum commode sustentari sine ullo alio modo
sibi adiuncto p' divina scilicet virtutem,
unde nulla motu p' se necessitas apparet,